

РЕШЕНИЕ

№ 31878

гр. София, 30.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 17.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6173** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 24в, ал. 19 и чл. 26, ал. 11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на В. Го Ф. В., гражданка на К., чрез адвокат И. Б. срещу отказ с рег. № 5364р-11017 от 13.05.2025 г. на Заместник-директора на Дирекция „Миграция” - МВР за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа”.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила и при несъответствие с материално-правни разпоредби.

Административният орган неправилно е приел, че в приложенията към Заявлението по чл. 24и от ЗЧРБ липсва онзи мотивиран отказ по смисъла на буква “в” от т. 4 на ал. 5 на цитираната разпоредба, в частта по отношение на чужденци с приравнени на техните права с исканата професия, специалност и/или квалификация, които отговарят на посочените в обявата изисквания. Твърди се, че по време на провеждането на пазарния тест в Дирекции “Бюро по труда” на Агенция по заетостта не е проявен никакъв интерес и не е подадено нито едно искане/желание за назначаване на работа на обявената длъжност от такова лице, което да е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1. т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ), което отговаря на посочените в обявата изисквания.

Агенция по заетостта и Дирекция “Миграция” не отричат надлежното провеждане на пазарен

тест за намиране на кандидати за назначаване на свободната позиция при посочения работодател. Неоснователно е прието, че заявителят „ДАС ОФИС ЦЕНТЪР СОФИЯ ЛАРГО“ ЕООД е следвало да приложи към обосновката си и мотивиран отказ по смисъла на чл. 24и, ал. 5, т. 4, буква “в” от ЗЧРБ и този мотивиран отказ да е именно по отношение на гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващата не се явява лично. Представява се от адвокат Б., който поддържа жалбата. Не претендира разноски.

Ответникът не се явява. Представява се от юрисконсулт Ч., който оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

„ДАС ОФИС ЦЕНТЪР СОФИЯ ЛАРГО“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], в качеството си на работодател е подало до Дирекция „Миграция” – МВР, заявление за В. Го Ф. В., гражданка на К. с рег. № 500251 от 21.01.2025 г. на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Заявлението и приложените към него документи са препратени на Агенция по заетостта с оглед изразяване на становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ.

Агенция по заетостта (АЗ) е изразила отрицателно становище с писмо № СМ-7636 от 25.04.2025 г., считайки, че заявлението и приложените към него документи, не дават основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с “Единно разрешение за пребиваване и работа” на В. Го Ф. В., на основание чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ. АЗ е приела, че липсва обосновка на мотивиран отказ за наемането на чужденци с приравнени на техните права с исканата професия, специалност и/или квалификация, които отговарят на посочените в обявата изисквания

Предвид изразеното отрицателно становище от Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“, административният орган е приел, че чужденецът не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ. В оспорения отказ е посочено, че становището на АЗ е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на дирекция „Миграция“. Липсата на положително становище от АЗ за предоставяне на достъп до националния пазар на труда на Република България води до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в Република България.

Като доказателства по делото са приети, изпратени от АЗ документи, касаещи заявлението на В. Го Ф. В., гражданка на К. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, които са били разгледани от агенцията.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: процесният отказ е бил връчен на пълномощник на В. Го Ф. В. на 23.05.2025 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 06.06.2025 г. (вх. № 14181), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ за издаване на разрешение за пребиваване е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Със заповед № 5364з-4651/08.10.2015 г. Директорът на Дирекция „Миграция” – МВР е делегирал на Заместник-директора на Дирекция „Миграция” – МВР, правомощия и функции по издаването или отказването на разрешения за краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Посочени са правните основания - чл. 24и от ЗЧРБ и са изложени подробни фактически основания.

В разглеждания казус е безспорно, че от името на В. Го Ф. В., гражданка на К. е подадено заявление, на основание чл. 24и от ЗЧРБ. Съгласно тази норма разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Съгласно ал. 4 на посочената разпоредба (в приложимата редакция към момента на подаването на заявлението за издаване на виза), заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

В ал. 5 на чл. 24и от ЗЧРБ са посочени всички документи, които следва да бъдат подадени със заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа". В т. 4 на тази разпоредба е предвидено представянето на обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят: а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник; б) представя копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет и в) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 – 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания.

Дирекция „Миграция”, извършва проверка на документите и в случай, че намери, че те са представени в пълнота и съдържанието им отговаря на изискванията за издаване на исканото разрешително, тя ги изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта. Заявленията и приложените документи се изпращат по електронен път и на Държавна агенция "Национална сигурност", която в срок до 14 дни изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" (чл. 24 и, ал. 11 от ЗЧРБ, в приложимата редакция).

Според чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда.

След приключване на съгласувателната процедура, когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на работодателя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал.

11 и 12, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на достъп до пазара на труда. Съобщението се изпраща и до дирекция "К. отношения" при Министерството на външните работи (чл. 24и, ал. 14 от ЗЧРБ).

В разглеждания казус е безспорно, че АЗ изразила отрицателно становище за достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ, по отношение на В. Го Ф. В., гражданка на К..

Отрицателното становище на АЗ е отрицателна предпоставка за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“. Този извод се налага от текста на разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ, според който достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. Т.е. административния орган от системата на МВР, натоварен с правомощията да издаде разрешение за пребиваване, действа в условията на обвързана компетентност. Неговото волеизявление е в пряка зависимост от положителното становище на АЗ, каквото в случая липсва.

Настоящият съдебен състав намира, че отрицателното становище на АЗ също представлява индивидуален административен акт, защото с него се засягат права и законни интерес на чужденец, желаещ достъп до пазара на труда в България, поради което той подлежи на обжалване по реда на АПК.

Именно по време на евентуалното производство по оспорване на отрицателното становище биха могли да бъдат релевиран доводи, касаещи провеждането на пазарния тест в Дирекции “Бюро по труда” на Агенция по заетостта, твърденията за проявен или не проявен интерес за назначаване на обявената позиция от страна на български граждани или на лица по чл. 24и, ал. 5, т. 4, б. в) от ЗЧРБ, както и обосновката на обстоятелствата, свързани необходимостта наемането на чужденец – работник.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваният отказ е издаден от компетентен орган, при липса на нарушения на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът, чрез процесуалния си представител е претендирал такива, съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Го Ф. В., гражданка на К., чрез адвокат И. Б. срещу отказ с рег. № 5364р-11017 от 13.05.2025 г. на Заместник-директора на Дирекция „Миграция“ - МВР за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“.

ОСЪЖДА В. Го Ф. В., гражданка на К. да заплати на Дирекция „Миграция“ - МВР, на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 6173 по описа за 2025 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с

касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.